

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XII. De spirituali animae passione qua Christo conformatur et compatitur
ut conregnare mereatur.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

XII. DE SPIRITUALI ANIMÆ PASSIONE QUA CHRISTO CONFORMATUR
ET COMPATITUR UT CONREGNARE MEREATUR.

AMANS et colens Deum anima trahitur ad eum suspirando, venditur mœrore sui amoris, quæritur lacrymis pro ipso [dilecto quem tam libenter possideret] fuis, capitur in prima cognitione, cum osculum dulce a Deo suscipit unionis. Comprehenditur sacris meditationibus, ut carnem mortificet ne rebellet; ligatur Sancti Spiritus potentia, fitque felix ex ejus præsentia; colaphizatur *in salutari* deficiens, æternæ lucis adhuc expers; judicatur tremens et erubescens peccatorum maculas, propter quas secretorum Dei patitur ignorantias; benigne ad omnia respondet cum patientia, ne cuiquam nisi dulcia loquitur tanta clementia; alapis in iudicio cæditur, cum a diabolo spiritualiter tentatur. Ad Herodem mittitur, [cum se ipsam vilem et indignam confitetur et cum grandibus suis cogitationibus aspernatur. Ad Pilatum remittitur], cum implicari terrestribus compellitur. Dura flagella sustinet, dum corpori suo necessaria providet. Vestibus tunc plane spoliatur, cum charitatis purpura cœlitus decoratur. Regio diademate insignis fit, cum remunerationem pro meritis non requirit. Irrisione sacræ levitatis despicitur, cum in Deum absorpta humanæ prudentiæ expers efficitur. Genibus coram se positus illuditur, cum omni creaturæ humiliter subjicitur. [Oculi ejus velantur per sui corporis ignobilitatem, cum in ejus tenebris detenta tantopere dolet.] Arundine caput ejus tunditur, cum ipsius sanctitas fatuitas reputatur. Crucem pie portat, cum in afflictione Domino [sincere] se commendat. Clavis cruci clavo fortis amoris affigitur, a quo nullius creaturæ affectione retrahitur. Sitit, in cruce amoris deficiens, vinum merum salutis omnium [Dei filiorum] cupiens; sed proh dolor! malitia infinitæ multitudinis offertur ori ejus fel amaritudinis. Corpus ejus in amore vitali moritur, cum supra humanos sensus spiritus ejus erigitur. Post hanc mortem cum potentia descendit ad inferos, desolatas animas consolans suis orationibus, ignaris corporis viribus.

III. 10.

Transfigitur in latere cæci amoris lancea, de cujus corde profluit sacræ doctrinæ scientia. In altum ad æterni solis calorem in cruce superni amoris leni Sancti Spiritus aura suspenditur, ut arescat perfecte *velut testa* a terrenis omnibus virtus ejus. Dicens ergo : Pater, in manus tuas commendo spiritum meum, quia jam consummata et perfecta sunt omnia, beato fine de cruce sua solvitur; et in sepulcro profundæ humilitatis ponitur, indigniorem se reputans omnibus creaturis. Cumque in delicato sponsi thalamo amoris dulcia miscuerit eulogia, die solemnî Paschæ resurgit lætabunda. Deinde mane per Mariam consolatur alios, cum plenam a Deo securitatem percipit quod in amoris pœnitentia ejus peccata diluerit sua clementia. Ad discipulos clausis januis ingreditur, cum sensibus exterioribus divinum dogma frequenter ab ipsa proponitur. Ascensura in cœlum [de Jerusalem], id est, de Ecclesia, cum virtutum turmis egreditur, corpusque sensibile turbatum confunditur, cupiens secundum suam naturam suam voluntatem perficere. Dicit ergo ei : Ego tibi præsideo; mihi teneris in omnibus obedire. Nisi ego abiero, tibi a Spiritu Sancto non veniet consolatio. Ascendit ad cœlestia, cum eidem ex Dei gratia vilescunt hæc terrestria. Suscipitur in nube candida protectionis Dominicæ, dum amabiliter progreditur, et cum jucunditate in excelsis suscipitur. Angeli consolantur discipulos, cum electorum gesta recordamur et exempla veneramur.

Hæc est mystica et felix compassio, et crux in qua cum Apostolo configimur Christo et compatimur ut cum ipso postmodum conregnemus.

XIII. ITEM, QUALITER FIDELIS ANIMA CHRISTO CONFORMATUR.

DIE quadam, dum Sorores omnes ad audiendum verbum Dei properarent, remansit Soror Mechtildis sola in quodam cubiculo clausa. Cœpit contristari et mæsta esse, dicens in corde suo : « Heu me, Domine, quod verbo tuo auscultando propter infirmitatem non valeo misera interesse ! » Mox apparuit ei consolator mœrentium in habitu Prædicatorum, et dixit ei : « Vide, mea sponsa : et aspice